

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci žalobce, Ing. K. P. nar. [redacted] trvale bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Michalem Říhou, advokátem se sídlem Ke Klimentce 2186/15, Praha 5 – Smíchov, proti žalované Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o náhradu nemajetkové újmy v penězích dle zákona č. 82/98 Sb.,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 120.000,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně od 21. 2. 2015 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 380.000,-Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 21. 2. 2015 do zaplacení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 49.368,- Kč k rukám právního zástupce žalobce, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Podanou žalobou se žalobce po žalovaném domáhal náhrady nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [redacted] v částce 500.000 Kč. Uváděl, že svůj nárok u žalované uplatnil 20. 8. 2014, žádosti žalobce na finanční zadostiučinění nebylo vyhověno stanoviskem z 2. 4. 2015, kdy žalovaná

pouze konstatovala, že v předmětném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, finanční zadostiučinění však neposkytla. Částku nemajetkové újmy ve výši 500.000,- Kč žádal jednak jakožto újmu za vazební stíhání žalobce v období od [REDACTED] do [REDACTED], tedy celkem za 34 dní v částce 50.000,- Kč a dále jako částku žádanou z nezákonného rozhodnutí ve výši 450.000,- Kč. V žalobních tvrzeních popsal průběh předmětného řízení vedeného proti jeho osobě, povahu trestné činnosti, která mu byla kladena za vinu a trestní sazbu, kterou byl ohrožen, v částce nemajetkové újmy taktéž odrazil délku trestního stíhání, která trvala více jak dva roky, a zásahy v osobnostní sféře, které žalobci v příčinné souvislosti s vedením nezákonného trestního stíhání a nezákonnou vazbou vznikly.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila, že u ní žalobce uplatnil žádost z 20. 8. 2014 nárok popsaný v žalobě, a to z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDACTED]. Učinila dále nesporným, že projednala předmětný nárok stanoviskem z 2. 4. 2015, konstatovala, že v předmětném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, avšak na nárok finančně neplnila. Délku řízení, která byla zmiňována jako jedno z kritérií pro finanční zadostiučinění, spatřovala jako nikoliv nepřiměřenou, uvedla, že žalobce nikterak nedoložil a neprokázal případnou příčinnou souvislost vedení trestního stíhání se zásahy do výkonu funkce vedoucího, případně se zásahy do poškození zdraví žalobce. Žádala proto žalobu v plném rozsahu zamítnout, když nad rámec tohoto dále uvedla, že žalobce nikterak nerozčlenil nároky, které žalobou žádal na nárok za vazební stíhání a za nezákonné rozhodnutí.

Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku na náhradu škody u žalované dle zákona č. 82/98 Sb. 20. 8. 2014 ve výši 500.000,- Kč z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDACTED] a konstatování vydání nezákonného rozhodnutí žalovanou stanoviskem z 2. 4. 2015 bez poskytnutí finančního plnění.

Mezi účastníky zůstalo sporným splnění předpokladů pro finanční zadostiučinění žalobce dle zákona č. 82/98 Sb.

Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování listinnými důkazy a výslechy svědků a účastníka řízení, ze kterých má za prokázané následující skutečnosti:

Z výslechu svědka J. [REDACTED] H. [REDACTED] má soud za prokázano, že tento byl bývalým spolupracovníkem žalobce, znal jej ze [REDACTED] kde spolu pracovali, svědek zde působil od listopadu roku [REDACTED] do listopadu roku [REDACTED] a po stejnou dobu zde byl zaměstnán i žalobce. Svědek uváděl kariéru žalobce na předmětném [REDACTED] když tento začínal původně jako [REDACTED] následně se vypracoval [REDACTED] a část doby pracoval jakožto [REDACTED] který byl [REDACTED]. Svědek uváděl, že zná okolnosti vedení trestního stíhání, byl v minulosti vyslýchán na policii, uváděl, že proti žalobci byl proveden zásah Urnou, a taktéž mu byla prováděna domovní prohlídka a kontrola na [REDACTED] ničeho se však nenašlo. Uváděl následnou absenci žalobce na pracovišti po dobu deseti až dvanácti měsíců, jeho absence zasahovala do [REDACTED] který vedl. Svědek taktéž věděl o vazebním stíhání žalobce a o následné psychické újmě, pro kterou se následně měl léčit. Uvedl, že žalobce do zaměstnání nastoupil až po mnoho měsících, byl to pro něj velký handicap, neboť se připravovala [REDACTED] a on nebyl na předchozích projektech přítomen. Taktéž se v mezičase v době jeho nepřítomnosti změnila organizační struktura na [REDACTED], proběhly tři programy [REDACTED] a žalobce nastoupil následně na své původní [REDACTED] místo, nikoli na pozici [REDACTED] neboť se čekalo, jak soud dopadne. Nastoupil zpět za situace, kdy stále probíhalo trestní stíhání proti jeho osobě. Pokud se svědek měl vyjádřit k charakterovým a

povahovým vlastnostem žalobce, uváděl, že jde o osobu odborně zdatnou, měla zkušenost ve stavebnictví a svědkovi velmi pracovně chyběla. Svědek se vyjádřil v tom ohledu, že nebyť jeho trestního stíhání, určitě by s ním v projektu [REDAKCE] počítali. Svědek byl totiž na pozici [REDAKCE] kdy šlo o důležitou pozici, následně po jeho návratu ho nebylo možné využít a napojit do dalších projektů, neboť nebylo jasné, ani kdy nastoupí z lékařského hlediska a taktéž utrpěla jeho pověst. Ačkoliv vedení a ostatní spolupracovníci chtěli eliminovat jakoukoli diskriminaci v průběhu probíhajícího trestního stíhání proti žalobci, nemohli žalobce zařadit do žádné řídicí pozice, neboť se vyčkávalo výsledného soudního rozhodnutí. Využívali však v rámci pozic [REDAKCE] jeho znalosti. Svědek taktéž zmínil pokles výdělku u žalobce, neboť jako [REDAKCE] měl vyšší osobní ohodnocení a taktéž prémie na rozdíl od [REDAKCE] na kterou následně nastoupil.

Z listinných důkazů má soud za prokázáno, a to z prohlášení Ing. J. [REDAKCE] N. [REDAKCE] z 16. 8. 2014, že tento je jeho bývalým spolužákem, znají se [REDAKCE] et. I v současnosti jsou dobří přátelé, pravidelně se setkávali a dodnes se vídají. Uváděl, že v průběhu trestního stíhání nikdy nezapochoyboval, že by byl žalobce vinen, vždy věřil, že jde o velký omyl, a že bude zproštěn. Celý proces však měl velký vliv na žalobce a jeho rodinu, když Ing. J. [REDAKCE] N. [REDAKCE] byl pravidelně v kontaktu především s jeho manželkou. Psychický stav manželky odpovídal razantnosti zásahu a šoku, který prožila, byl velmi špatný, především v průběhu vazebního pobytu žalobce. Stejně situaci hodnotili a prožívali i rodiče žalobce. V prohlášení dále bylo uvedeno, že cca půl roku po propuštění z vazby měl stále žalobce problémy s potkáváním cizích lidí a aut a taktéž byla jeho manželka z celé situace nešťastná, dodnes jsou pozorovatelné změny v chování obou. Z písemného sdělení M. [REDAKCE] K. [REDAKCE] z 15. 8. 2014, má soud za prokázáno, že tento uvedl, že zná žalobce, neboť tento je od roku [REDAKCE] až do roku 2013 neměla obec žádné poznatky k osobě jmenovaného, nebyl nikdy projednáván v přestupkovém ani správním řízení zdejším úřadem. Od samého počátku obec věděla o trestním stíhání žalobce, v červnu roku 2012 probíhala v místě jeho bydliště rozsáhlá policejní akce za účelem jeho zatčení, po území obce se pohybovalo velké množství civilních i označených policejních vozů a byla použita i policejní helikoptéra. Začala se po obci šířit zpráva, že žalobce jako [REDAKCE] byl zatčen za [REDAKCE] Mezi občany i poté, co trestní kauza skončila, stále kolují drby, které jednoznačně žalobce poškozují, a je zjevné, že ne všichni jeho nevině věří. Ve sdělení je dále uvedeno, že uvězněním v trestním stíhání za brání úplatků byl žalobce citelně poškozen a znevážen v očích svých spoluobčanů a jeho pověst utrpěla. Z prohlášení V. [REDAKCE] P. [REDAKCE], souseda, z 15. 8. 2014, má soud za prokázáno, že i tento ve svém prohlášení uvedl, že celou rodinu celá trestní kauza nesmírně poškodila, především potom samotného žalobce a jeho manželku. Pociťoval horší psychický stav celé rodiny, když je s rodinou v úzkém kontaktu, celá rodina se obávala o zdraví žalobce. Po návratu z vazby se situace trochu zlepšila, ale s ohledem na vedení procesu i tento dále znamenal psychický tlak na celou rodinu. Samotný žalobce celou situaci zvládal velice špatně a z optimistického člověka se stal zlomený člověk. Z prohlášení Mgr. H. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] a Mgr. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] ze 17. 8. 2014 má soud za prokázáno, že tyto jsou taktéž sousedi žalobce, od roku 1999 se s ním znají, neboť se přestěhovali do [REDAKCE] a stali se sousedy. Celá rodina platila za bezproblémové, bezúhonné osoby, o události, která se stala koncem června roku 2012, byli informováni prostřednictvím matky žalobce, která se snažila zamezit tomu, aby se o vazbě jejího syna dozvěděli od někoho cizího. Uvedla, že celá rodina se následně začala stranit společnosti sousedů a viditelně strádala. Po návratu z vazby žil žalobce i jeho manželka a celá rodina evidentně ve velkém strachu a stresu. Z prohlášení J. [REDAKCE] V. [REDAKCE] ze dne 13. 8. 2014 má soud za prokázáno, že tento zná žalobce od dvanácti let jakožto spolužáka. Znal jej jako poctivého člověka, který ctí zákon, proto jej trestní stíhání velmi překvapilo. Při jeho vazebním stíhání mu napsal dopis, aby mu vyjádřil podporu, jakmile byl z vazby žalobce propuštěn, navštívil jej a seznal, že několik týdnů ve vazební věznici

mělo negativní vliv na jeho psychiku, nejistotu do budoucnosti, pracovní zařazení. Ze stanoviska z 12. 8. 2014 vyhotoveného doc. Ing. O [REDACTED] U [REDACTED] Ph.D., má soud za prokázáno, že jde opět o vyjádření spolužáka žalobce a jeho kamaráda. Uváděl, že žalobce byl vždy přímý a čestný člověk, ochoten podat pomocnou ruku lidem ve svém okolí, proto pro něj bylo velké překvapení, když se dozvěděl o jeho obvinění a vzetí do vazby v červnu 2012. Nikdy nepochyboval o jeho nevině. Byl kontaktován manželkou žalobce telefonicky, která mu sdělovala tyto okolnosti, byla rozrušená, vystrašená, bála se mluvit nahlas, ohlížela se, zda jí někdo nesleduje, působila až paranoidně. Situace trvala po celou dobu, kdy byl její manžel ve vazbě. I po návratu z vazby se žalobce cítil nejistý, ač jinak výjimečně společenský člověk se bál chodit mezi lidi, v rodné vsi o něm všichni mluvili, vše bylo tzv. vzhůru nohama a byl nucen navštívit psychiatrii. I přesto, že v současné době je očištěn, žalobce, jeho manželka a nikdo z jeho blízkých nemůže zapomenout na to, co se stalo, a to s ohledem i na trvání celého procesu v podobě dvou let. Dodnes žalobce nežije život, jaký by jinak žil, pokud by k obvinění nedošlo, především utrpěla jeho psychika a taktéž častěji je nemocný a je dotčena i jeho finanční situace. Z lékařské zprávy ze dne 31. 7. 2014 vyhotoveného na žalobce [REDACTED] má soud za prokázáno, že tato zpráva byla vydána na žádost pacienta, byl v ambulanci třikrát poté, co prožil traumatickou událost v souvislosti s neoprávněným obviněním a vazbou po dobu jednoho měsíce. Jsou zde uváděny okolnosti ohledně velkého strachu žalobce, když viděl policejní auto, nemohl vůbec spát, byly mu předepsány medikamenty. Byl paranoidní, bál se vrátit do zaměstnání, následně začal postupně chodit mezi lidi, od 1. října chtěl nastoupit do zaměstnání, ale stále se obával návratu. Stává se pesimistou a má obavy z možných komplotů v zaměstnání. Stav se částečně zlepšil pomocí psychoterapie a antidepresivní medikace. Bylo mu dáno doporučení podstoupit [REDACTED]

[REDACTED] Z pozvánky o programu [REDACTED] má soud za prokázáno, že žalobce byl činný, [REDACTED]

[REDACTED] Žalobce taktéž přednášel [REDACTED]

[REDACTED] bylo zrušeno pověření žalobce řídit [REDACTED] a [REDACTED] mu bylo navrženo nové pracovní zařazení [REDACTED]

Z uplatnění nároku žalobce u žalované ze dne 20. 8. 2014 má soud za prokázáno, že žalobce v této žádosti adresované Ministerstvu spravedlnosti ČR žádal odškodnění nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí, když taktéž uváděl vazební stíhání v období od 28. 6. 2012 do 31. 7. 2012, jakožto jedno ze součástí uplatněného nároku.

Z výslechu svědka Z [redacted] O [redacted] má soud za prokázáno, že tento je bývalým kolegou žalobce ze [redacted]. Uváděl, že [redacted]. Svědek byl obeznámen s trestním stíháním vedeným proti žalobci, taktéž se stíháním vazebním, s tím, že uváděl, že sám byl [redacted] a žalobce profesně spadal pod jeho osobu. Svědek neznal výsledek ukončení trestního stíhání vedeného proti žalobci. Před započítím trestního stíhání byl žalobce v pozici [redacted] po vazebním stíhání se následně vrátil na [redacted] ale již v pozici řadového [redacted] s tím, že šlo o rozhodnutí tehdejšího vedení [redacted]. Uváděl, že informace o vazebním stíhání se dozvěděl od [redacted] společného nadřízeného žalobce i jeho osoby, taktéž pronikly informace o pracovní neschopnosti žalobce. Následně probírali s kolegy důvody obvinění žalobce, svědek potvrdil, že následně však nebyl informován o zproštění žalobce. K osobě žalobce svědek uvedl, že se účastnil odborných konferencí a seminářů, pokud jde o [redacted] pokud jde o konkrétní důvod jeho přeřazení následně na pouhé [redacted], o tomto svědek nevěděl, ani nemohl potvrdit, zda funkce byla zrušena, či zda ji někdo převzal.

Z podstatného obsahu spisu **Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. [redacted]**, má soud za prokázáno, že bylo zahájeno trestní stíhání K [redacted] P [redacted] na základě usnesení z 28. 6. 2012 dle ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu pro zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Ve spise je dále založen protokol o zadržení osoby podezřelé z [redacted], usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. [redacted] bylo rozhodnuto o vzetí obviněného K [redacted] P [redacted] do vazby ode dne [redacted] dne [redacted]. Z výpisu z evidence rejstříku trestů ohledně K [redacted] P [redacted] má soud za prokázáno, že tento neobsahuje žádný záznam v rejstříku. 31. 7. 2012 bylo vydáno usnesení Městským soudem v Praze, pod č. j. [redacted], o propuštění z vazby na svobodu žalobce vydané [redacted]. Následně byla podána Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 4 k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 obžaloba dne 13. 4. 2013. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. [redacted] byl žalobce odsouzen 9. 10. 2013 za trestné činy, které mu byly kladeny za vinu, k odvolání žalobce ze dne 18. 11. 2013 rozhodoval Městský soud v Praze svým rozhodnutím, [redacted] kterým rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí dne 15. 1. 2014. Novým rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. 4. 2014, sp. zn. [redacted] [redacted] byl žalobce zproštěn obžaloby. Proti rozsudku si podalo odvolání Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4, a to dne 10. 6. 2014, usnesení Městského soudu v Praze, č. j. [redacted] [redacted] bylo zamítnuto odvolání ze dne 8. 7. 2014. Ve spise jsou dále založeny podnět k návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce z 26. 6. 2012 podaný Policií ČR k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 10, příkaz k domovní prohlídce, sp. zn. [redacted] vydaný Obvodním soudem pro Prahu 10 v trestí věci Ing. K [redacted] P [redacted] ze dne [redacted], protokol o provedení domovní prohlídky [redacted] dále žádost o souhlas se sledováním dle ustanovení § 158d odst. 2 trestního řádu z 22. 5. 2012 podaný Policií ČR Obvodnímu státnímu zastupitelství Praha 10, povolení ke sledování osob a věcí z 22. 5. 2012 vydané OSZ Praha 10, protokol o sledování osob a věcí podle § 158d trestního řádu z 25. 5. 2012, žádost o vydání návrhu k příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ve smyslu § 88 odst. 1 trestního řádu ze 4. 6. 2012 podaný Policií ČR k OSZ Praha 10, návrh na nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze 4. 6. 2012 vydaný OSZ Praha 10, přepis odposlechu telefonu K [redacted] P [redacted] a V [redacted] V [redacted] z 20. 9. 2012, úřední záznam o vyhodnocení odposlechu z 2. 11. 2012.

Z výslechu svědka J [redacted] K [redacted] má soud za prokázáno, že tento zná žalobce od roku 2011, konkrétně od května, když žalobce byl jeho [redacted]. Svědek uváděl trestní stíhání žalobce v průběhu roku 2012, jeho dobu si již nedovedl vybavit, ani trestný čin, pro který byl žalobce stíhán. Uváděl, že se stýkají s žalobcem i mimopracovně, dříve se stýkali na sportovišti

jednou týdně, neboť oba hrají fotbal. K osobě žalobce svědek uváděl, že pokud jde o jeho profesní způsobilost, je velkým odborníkem, proto se stal [REDAKCE], neboť rozuměl technickým věcem. Následně z vedoucí funkce přešel do [REDAKCE]. Svědek si nedovedl vybavit, zda by se mezi spolupracovníky přímo hovořilo o trestním stíhání žalobce, avšak se hovořilo o jeho absenci na pracovišti. Svědek nevěděl o žádném zásahu Policie ČR, uváděl, že ví, že se žalobce účastnil odborných konferencí, přednášel v rámci své odbornosti, o žádné publikační činnosti žalobce však nevěděl.

Z výslechu svědkyně P [REDAKCE] K [REDAKCE] má soud za prokázáno, že tato je zaměstnankyní [REDAKCE] od roku 2011, kdy zná žalobce. Uváděla, že byla [REDAKCE] žalobce byl [REDAKCE]. V rámci pracovní skupiny se pravidelně scházeli a projednávali jednotlivé případy. Spolupráce probíhala asi od roku 2011 a byli v podstatě pouze v pracovním kontaktu. Následně byla od [REDAKCE] P [REDAKCE] či H [REDAKCE] informována o nepřítomnosti žalobce na pracovišti s tím, že měl být zatčen policií a s podezřením při pochybení při administraci žádostí. Ze strany policie byla požádána, aby připravila podklady k projektům, na nic mimořádného však nepřišla. Žádné podrobnosti vedení trestního stíhání žalobce svědkyně neznala. Zнала pouze výsledek trestního řízení, které skončilo osvobodujícím rozsudkem. Svědkyně uvedla, že se žalobce po té do pozice [REDAKCE] již nevrátil, což věděla od spolupracovníků a taktéž z organizačního uspořádání, přišel o vedoucí pozici. Uváděla, že následně byl přesunut do [REDAKCE] ale přesné místo již nevěděla. Svědkyně se dále vyjadřovala ke skutku, který byl kladen žalobci za vinu, a to [REDAKCE]. Do určité míry se toto [REDAKCE] řešilo [REDAKCE] i ona musela v určité chvíli své řadové zaměstnance o tom trestním stíhání informovat. Uváděla, že předpokládala, že se žalobce do [REDAKCE] po trestním stíhání vrátí, avšak toto se nestalo. Zřejmě zde zůstaly nějaké pochybnosti. Věděla o absenci žalobce na pracovišti po dobu cca půl roku, možná déle, a to od [REDAKCE] P [REDAKCE] s tím, že vše žalobce těžce nesl, měl zdravotní problémy. Pouze z doslechu věděla o zásahu Policie ČR, uvedla, že žádnou medializaci kauzy a případně zájem veřejnosti či médií nezaznamenala. Taktéž nemohla se blíže vyjádřit o rozhodnutí o návratu žalobce na nižší pozici a případném důvodu. K osobě žalobce uváděla, že byl velmi přísný, často se střetávali, měl dostatečnou odbornou autoritu i u kolegů, podílel se na odborných konferencích a seminářích, když se snažil propagovat [REDAKCE]. O kauze uváděla, že museli vědět určitě [REDAKCE] tedy asi přes sto lidí si mohlo všimnout odchodu z pozice vedoucího u žalobce.

Z výslechu svědka T [REDAKCE] J [REDAKCE] P [REDAKCE] má soud za prokázáno, že se s osobou žalobce zná sedm až osm let, poznali se opět v pracovním prostředí [REDAKCE], jejich vztah byl ryze pracovní. Uváděl, že řešili systémové záležitosti, když žalobce vždy vystupoval jako věcný pracovník, byl pečlivý v agendě, která mu byla svěřena. O trestním stíhání žalobce se svědek dozvěděl nejprve od kolegů, následně z formálního předvolání vyšetřující policie, kdy podával vysvětlení v jeho trestní kauze. Věděl taktéž, že žalobce měl být obviněn z [REDAKCE]. O průběhu trestního stíhání žalobce však ničeho nevěděl, ani v podstatě jak skončilo. Uváděl taktéž absenci žalobce po určitou dobu, pokud jde o příchody do práce, byl zatčen a následně snad i vězněn. O jeho trestním stíhání věděli i běžní řadoví pracovníci, šlo o desítky lidí, neboť bylo nutné rozdělit jeho agendu a úkoly. Svědek potvrdil, že se pravděpodobně mluvilo i soukromě o zatčení žalobce, avšak on nikterak do atmosféry nezasahoval. Sám svědek potvrdil, že nikterak stíhání neřešil, bylo to pro něj spíš překvapením, potvrdil, že taktéž nebyla kauza medializována.

Z výslechu svědka M. K. má soud za prokázáno, že jde o žalobce, žalobce zná od dětství, sám svědek uvedl, že neví o tom, že by byl žalobce trestně stíhán, ví to pouze z doslechu, že u žalobce zasahovala policie. Uváděl taktéž, že policie se jedenkrát obrátila na obec, kde následně psal hodnocení na žalobce, podrobnosti trestního stíhání nezná.

Z výslechu svědka A. Č. má soud za prokázáno, že tento se zná s žalobce z jedné vesnice od dětství, nedovedl přesně již určit, v jakém roce probíhalo trestní stíhání žalobce, byl však přítomen policejnímu zásahu, kdy k domu přijelo asi pět aut policie, hledali pana P. a dotazovali se na dům a následně k němu jeli. Uváděl, že se následně vše po obci rozkřiklo, asi čtrnáct dní policie hlídkovala v ulici, následně se obyvatelé dozvěděli i o tom, že měl být snad stíhán pro trestný čin. Svědek potvrdil vazební stíhání žalobce, nevěděl však, po jakou dobu byl stíhán, uváděl, že z vesnice to všichni špatně nesli i to včetně jeho rodiny. Byli zoufalí a ze situace nešťastní. Uváděl, že ve vesnici padaly různé pomluvy s tím, že žalobce ukradl milióny, žalobce byl následně v zoufalém stavu, bral léky, taktéž i jeho otec a matka brali léky a trestní stíhání je zasáhlo. Žalobce se následně stranil lidí. O výsledku trestního stíhání se vesnice dozvěděla, avšak ne všichni byli ochotní se s tím smířit, byli ti, co věřili v jeho nevinu a stáli za ním, ale pochybovači. V současné době uváděl, že žalobce již vůbec nenavštěvuje žádné společenské akce, pověst jde s ním.

Z výslechu svědka P. Š. má soud za prokázáno, že tento je sousedem žalobce, zná ho po dobu cca osmnácti let z obce. Uváděl, že trestní stíhání žalobce všichni prožívali, neboť jako sousedé mají velmi dobré vztahy, uváděl, že tenkrát plánovali rodinu, měli krátce po svatbě, ale vše se zadrhlo. S žalobcem se neshází pravidelně, ale denně se setkává například při sportu a jiných aktivitách, trestní stíhání žalobce velmi zasáhlo, dlouho se s ním neviděl kvůli vazebnímu stíhání, když žalobce se následně i stáhl z veřejného života a nechodil mezi lidi. Svědek se domníval, že kvůli vedení trestního stíhání žalobce musel odložit i založení rodiny, věděl o charakteru trestné činnosti, která mu byla kladena za vinu, a to. O trestním stíhání žalobce se mluvilo v obci mezi lidmi, dost často se to probíralo. Svědek potvrdil, že závěry trestního stíhání byli obyvatelé následně obeznámeni a kvitovali jej s povděkem. Svědek nebyl přítomen přímo samotnému zásahu policie v rámci domovní prohlídky, o zásahu věděl pouze z doslechu, neboť se to po vesnici velmi rychle šíří. Věděl, že po dlouhém čase dostal žalobce znovu své pracovní místo, ale po dlouhou dobu nebyl schopen jeho výkonu. Svědek se nedovedl vyjádřit k případnému negativnímu vedení trestního stíhání a přímému vlivu na zdraví žalobce, spíše uváděl, že se žalobce lidí stranil a bál se ukazovat. Tuto skutečnost již v současné době částečně překonal především v souvislosti s narozením dcery a již se s ostatními více stýká, ale již není tolik veselý. Stále je na něm vidět stín trestního stíhání, v současné době je opatrnější, vyprchala z něj bezstarostnost a radost s žitím. Taktéž poukazoval na vliv trestního stíhání na manželku žalobce a otce.

Z výslechu svědka K. P. otce žalobce, má soud za prokázáno, že tento ve své svědecké výpovědi potvrdil, že po vedení trestního stíhání žalobce se psychicky z tohoto složil. Uváděl, že nemohl brát díky své profesi žádné léky a přestal chodit mezi lidi, nemohl vykonávat práci na plný výkon a následně taktéž se psychicky složila i matka žalobce. Sám svědek byl přítomen domovní prohlídce, neboť bydlí vedle syna, v té době ještě neměli ploty, uváděl, že zde bylo cca osm policistů. Svědek potvrdil, že v této době zahájení trestního stíhání byli zrovna ve špatné finanční situaci, neboť dostavěli dům a druhý syn měl před svatbou, následně sháněli advokáta a finance na něj. Do té doby byli bezkonfliktní rodinou, ale následně se přestali stýkat a chodit mezi lidi a sousedy, nejezdili ani na dovolenou, kam dříve jezdívali. Pokud jde o syna a jeho zdravotní problémy v příčinné souvislosti s vedením trestního stíhání, svědek vypověděl, že

tento jezdil na psychologii či psychiatrii, byl na dně, bral nějaké léky, přesně však je určit nedovedl, a to po dobu asi půl až tři čtvrtě roku. Léky potom brala i taktéž matka žalobce. Syn po vazebním stíhání se stal introvertním, všude jezdí pouze se ženou, přestal se stýkat s mladými lidmi. V zaměstnání měl povýšit, ale tomu to zablokovalo právě vedení trestního stíhání, následně zpět nastoupil do práce, avšak svědek nevěděl, na jaké pozici se nachází. Uváděl, že v rámci trestního stíhání mu byl zablokován účet, musel si proto půjčit peníze, a to od svědka. Trestní kauza je i v současné době stále probírána, například na fotbale a tak podobně, a to i přes skutečnost, že svědek sousedům uváděl výsledek trestního stíhání. Uváděl, že však pokud jde o dobrou pověst žalobce, tato se mu nevrátí, museli by se odstěhovat, neboť je pošramocená. Ani v současné době se jeho chování nevrátilo do původního stavu před vedením trestního stíhání. Svědek taktéž nemohl potvrdit případnou medializaci kauzy.

Soud zamítl další návrhy na doplnění dokazování dotazem soudu na zaměstnavatele, zda může potvrdit, nebo vyvrátit tvrzení žalobce, že byl zbaven [redacted] funkce pouze proto, že se na zaměstnavatele obracel opakovaně novinář serveru [redacted] M [redacted] P [redacted] a svědky J [redacted] N [redacted], O [redacted] U [redacted], J [redacted] V [redacted] a P [redacted] a H [redacted] Š [redacted] pro nadbytečnost, neboť shora provedené dokazování zcela postačuje pro zjištění řádného skutkového stavu věci a rozhodnutí ve věci.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 zákona č. 82/98 Sb. odst. 1 právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 14 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb. nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6. Podle odst. 3 Uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Podle § 15 odst. 1 přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. Podle odst. 2 domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Podle § 9 odst. 1 právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě má také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/98 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2

zadosti učinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadosti učinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Na základě provedení dokazování a právního hodnocení věci soud zjišťoval, zda jsou kumulativně splněny tři základní předpoklady pro náhradu nemajetkové újmy, kterou žalobce žádá z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE], a to existence odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše nemajetkové újmy. Soud uvádí, že žalobce svůj nárok řádně u žalované uplatnil, jak vyplynulo z nesporných tvrzení účastníků, a to žádostí z 20. 8. 2014, na tuto žádost řádně reagovala žalovaná, která 2. 4. 2015 svým stanoviskem konstatovala vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 7 zákona č. 82/98 Sb., finančně však žalobce neodškodnila. V průběhu řízení žalovaná vznesla námitku promlčení k nároku žádaného žalobcem z titulu nezákonné vazby za období od [REDAKCE] do [REDAKCE], když uváděla, že tento nárok řádně u žalované předběžně uplatněn nebyl. Soud v první řadě se tedy zabýval touto vznesenou námitkou promlčení, když z žádosti adresované žalované ze dne 20. 8. 2014 potom má za prokázáno, že žalobce uplatnil obecně nárok na náhradu nemajetkové újmy způsobené státem při výkonu státní moci nezákonným rozhodnutím, a v této žádosti výslovně opakovaně vylíčil skutkový děj, z něhož žalobce svůj nárok na peněžní satisfakci odvozuje. Uváděl zde mimo jiné i vazební stíhání ve shora uvedené době, které bylo shledáno nezákonným. V žádosti potom a taktéž i v samotných skutkových tvrzeních uvedených v žalobě žalobce tvrdil a posléze i podrobně vysvětlil a prokázal, že celé trestní stíhání, výkon vazby a nepravomocné odsouzení a uložení trestu s uložením ochranného opatření propadnutím zajištěných peněz na bankovním účtu mělo negativní dopad na žalobce, a tedy zřejmě a jednoznačně vymezil důvod, o němž svůj nárok na peněžní satisfakci dle zákona č. 82/98 Sb. opírá. Soud dále uvádí, že následně po výzvě dle ustanovení § 118a o.s.ř. žalobce rozdělil částku, kterou žádal ve výši 500.000 Kč na nárok uplatněný z titulu nezákonné vazby ve výši 50.000 Kč, co do zbytku nároku potom žádal nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí. Soud proto uvádí, že není namístě obranná argumentace žalované a vznesená námitka promlčení, neboť ji soud shledává s ohledem na shora uvedené argumenty nedůvodnou. Jak vyplynulo konečnou ze samotného vyjádření a stanoviska žalované jednak v rámci předběžného projednání nároku a i v rámci vyjádření se k žalobě písemně či při ústních přednesech, žalovaná na nárok finančně hradit nechtěla, a to ani po upřesnění žalobního petitu, na svém závěru stanoviska setrvala.

Soud proto uvádí, že vzal v potaz jednak vymezený odpovědnostní titul nezákonnou vazbu a dále nezákonné rozhodnutí a zjišťoval, zda v příčinné souvislosti s těmito rozhodnutími, která nepochybně jsou rozhodnutími nezákonnými, jak vyplývá z obsahu trestního spisu a žalovaná tuto skutečnost ani nesporevala, pokud jde o existenci odpovědnostního titulu dle zákona č. 82/98 Sb., zda je tedy namístě žalobce odškodnit finančně, či zda pouhé konstatování nezákonného rozhodnutí je v daném případě formou odškodnění dostačující. Soud v této souvislosti poukazuje na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30Cdo 914/2011, 30Cdo 2256/2011, v němž v případě nezákonného výkonu vazby, případně vydání nezákonného rozhodnutí Nejvyšší soud vymezil kritéria, která jsou při úvaze o formě a výši odškodnění a aplikaci článku 5 odst. 5 Úmluvy relevantní, a to kritéria povahy trestní věci, celkové délky omezení osobní svobody, následky v osobnostní sféře poškozené osoby, které soud zkoumal při požadavcích za finanční zadosti učinění v rámci obou nároků. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že žalobce byl stíhán na základě usnesení Policie ČR, jímž bylo zahájeno trestní stíhání 28. 6. 2012 žalobce pro zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, kde byl žalobce ohrožen trestní sazbou v trvání dvou až osmi let. Trestní stíhání trvalo po dobu dvou let a jednoho měsíce od 28. 6. 2012 do 23. 7. 2014, kdy bylo žalobci doručeno

zamítnutí odvolání do rozsudku podané původně obvodním státním zastupitelstvím. Pokud jde o vazební stíhání, soud má za prokázáno, že toto trvalo od [REDAKCE] do [REDAKCE], tedy po dobu jednoho měsíce. Z obsahu trestního spisu má soud dále za prokázáno, že bylo čtyřikrát rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy.

Pokud jde o nárok na zadostiučinění ve finanční formě za nezákonnou vazbu, soud uvádí, že žalobce byl vzat do vazby ve věku [REDAKCE] kdy jak vyplynulo i z mnohých svědeckých výpovědí spolupracovníků žalobce, byl na vrcholu sil v produktivním věku a odborníkem na [REDAKCE]

Ze svědeckých výpovědí svědků vyplynulo, že trestní stíhání negativně ovlivnilo pracovní i rodinnou oblast žalobce, o trestním stíhání se dozvěděli v podstatě všichni vedoucí spolupracovníci a následně i podřízení s ohledem na skutečnost, že bylo nutné rozdělit práci žalobce v rámci jeho nepřítomnosti, která byla způsobena jednak vazebním stíháním a následně pracovní neschopností. Bylo přitom prokázáno a žalobce doložil, že před vedením trestního stíhání se pravidelně účastnil jakožto přednášející odborník seminářů a konferencí a byl skutečně odborníkem v oboru, tak to jej v podstatě nazývali i všichni spolupracující svědci. Taktéž bylo prokázáno, že následně po nástupu do zaměstnání došlo k přeřazení žalobce na jiné, dle sdělení svědků, nižší [REDAKCE] místo v jiném oboru, a i když z přímých výpovědí svědků, ani z listinného důkazu prokazující toto přiřazení nikterak nevyplývá příčinná souvislost s vedením trestního stíhání, lze se domnívat, že k tomuto došlo právě v důsledku vedení trestního stíhání vůči žalobce, které nebylo v té době ještě řádně ukončeno ([REDAKCE])

Spolupracovníci, kteří byli vyslýcháni v průběhu tohoto řízení, potom potvrdili i pokles příjmů způsobených z přeřazení na tuto pracovní pozici žalobce, to vše za situace, kdy žalobce byl odborníkem v oboru, a to velmi uznávaným, a nebyl namísto jiný důvod pro jeho přeřazení na běžné [REDAKCE] místo, než důvod jeho trestního stíhání, které dosud ukončeno nebylo. O poklesu finančních prostředků v průběhu trestního stíhání se potom vyjádřil taktéž i otec žalobce, který byl ve věci vyslýchán, uváděl, že syn byl ve špatné finanční situaci, musel si od něj půjčit finanční prostředky, to vše za situace, kdy sám otec byl v tíživé finanční situaci v té době. Pomáhal mu především potom se získáním finančních prostředků na právní zastoupení syna v rámci trestního řízení. Pokud jde o zásahy do zdravotní stránky žalobce v příčinné souvislosti s vedením trestního stíhání, žalobce předložil lékařskou zprávu z 31. 7. 2014 MUDr. Michala Raszky vyhotovenou pouze týden po ukončení trestního stíhání žalobce. Tento lékař – psychiatr se vyjadřoval k návštěvám žalobce v jeho ambulanci, a to v souvislosti s prožitou traumatickou událostí s neoprávněným obviněním a pobytem žalobce ve vazbě po dobu jednoho měsíce. Taktéž popisoval nutnosti nasazení medikamentů, zdravotní problémy žalobce, které kvalifikoval jako [REDAKCE], s tím, že postupně po nasazení medikace a prodělání psychoterapie byly problémy minimalizovány, i tak přesto bylo žalobci doporučeno postoupit [REDAKCE]. Je tedy prokázán jednoznačně přímý vliv trestního stíhání, který zasáhl žalobce do stránky psychické. Soud dále uvádí, že svědci, a to jednak otec a jednak sousedé z obce [REDAKCE] potvrdili, že žalobce a celá jeho rodina výrazně trestním stíháním žalobce trpěla, poukazovali na pocity úzkosti, bezmoci a beznaděje pokud jde o budoucnost. To vše potom především s vazebním stíháním žalobce, ale bylo prokázáno, že ani poté, co žalobce se zpět vrátil domů, jeho chování se již nevrátilo do normálu, stal se přísnějším, obezřetnějším, straní se do současné doby okolí a nevyhledává společenské akce. Taktéž bylo ze strany sousedů prokázáno, že celá obec o vedení trestního stíhání věděla, někteří byli přímo přítomni prováděné domovní prohlídce žalobce, kterou popisovali jako výrazný zásah – osm policejních aut, nasazení vrtulníku, dodnes mnozí sousedé z obce nejsou srozuměni s výsledkem trestního stíhání a převládá určitá pochybnost a

pošramocení pověsti žalobce. Soud tedy shrnuje, že pokud jde o provedené dokazování, byly částečně prokázány zásahy v příčinné souvislosti s vedením nezákonného rozhodnutí a vazbou ve zdravotní sféře žalobce, poškození dobré pověsti a cti v rámci vesnice, nebyla prokázána příčinná souvislost s poklesem pracovní pozice a příjmu žalobce, neboť žádný ze svědků a ani z listinných důkazů nevyplývalo, že by skutečně šlo o pokles pracovní pozice v důsledku vedení trestního stíhání, taktéž nebyla prokázána medializace případu.

Soud při zjišťování adekvátní formy zadostiučinění potom vyšel ze všech těchto shora uvedených zjištěných skutečností prokázaných dokazováním, a pokud jde o nárok za nezákonnou vazbu, vzal v potaz kritéria stanovená Nejvyšším soudem ČR pro odškodňování vazby, sp. zn. 30 Cdo 2357/2010, kde Nejvyšší soud uvedl orientační finanční odškodnění ve výši 500,- Kč až 1.500,- Kč za jeden den vazebního stíhání a s hledem na specifika daného případu, bezúhonnost žalobce, který nebyl, jak bylo prokázáno výpovědí [REDAKCE] nikdy ani stíhán přestupkově, s ohledem na zásahy do osobnostních sfér a délku vazby, soud přistoupil k odškodnění žalobce ve finanční formě na samé horní hranici tohoto rozpětí a přiznal žalobci za 34 dní nezákonné vazby částku 1.500,- Kč/den. Soud uvádí, že v tomto případě by žalobci náležela částka 51.000,- Kč z tohoto titulu, on však svůj nárok omezil pouze na částku 50.000,- Kč upřesněním žaloby, z tohoto důvodu proto soud nároku žalobce v plné výši 50.000,- Kč vyhověl.

Pokud jde o nárok za nezákonné rozhodnutí, s použitím shora uvedené judikatury, provedeného dokazování rozebraného shora, soud uvádí, že dospěl k nutnosti taktéž finančního zadostiučinění, neboť pouhé konstatování porušení práva se s ohledem na intenzitu zásahů žalobce do práv zaručených mu Ústavou a Listinou základních práv a svobod jeví jako nedostatečné. Přistoupil proto k odškodnění žalobce ve výši 70.000,- Kč, když poukazuje na obdobné srovnatelné případy odškodňování u zdejšího soudu pod sp. zn. 10C 125/2013, a sp. zn. 10C 191/2013, se kterými učinil srovnání.

Pod výrokem I. proto soud celkově vyhověl žalobci co do požadovaného nároku ve výši celkově 120.000,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši předpisů práva občanského, žádaným správně od 21. 2. 2015 do zaplacení, tedy od uplynutí lhůty šesti měsíců od uplatnění žádosti žalobce u žalované, kdy se žalovaná dostala do prodlení.

Pod výrokem II. soud zamítal další nárok na finanční zadostiučinění, které neshledal důvodným.

Pod výrokem III. soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. o náhradě nákladů řízení, když žalobce byl co do základu i co do části finančního plnění úspěšný, náleží mu proto náhrada nákladů řízení za jeho právní zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za jednotlivé úkony právní služby, a to konkrétně za přípravu a převzetí věci, podání žaloby 21. 2. 2015, vyjádření k podání žalované 24. 9. 2015, účast u ústního jednání 26. 1. 2016, upřesnění žaloby na výzvu soudu 22. 2. 2016, účast u ústního jednání 9. 6. 2016, doplnění na výzvu soudu 15. 6. 2016, a účast u ústních jednání 6. 10. 2016, 12. 1. 2017, 6. 4. 2017 a 25. 7. 2017 a 10. 10. 2017, celkem tedy 12 úkonů dle § 11 odst. 1, § 9 odst. 4a advokátního tarifu a § 14b ve výši 3.100 Kč za jeden úkon a dále příslušný počet režijních paušálů á 300 Kč za tytéž úkony právní služby, celkově ve výši včetně 21 % řádně doloženého DPH advokáta, 49.368,- Kč.

Lhůta k plnění ve výroku o věci samé i ve výroku o náhradě nákladů řízení byla stanovena ve lhůtě delší 15 dnů s ohledem na ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř. část věty za středníkem s ohledem na organizačně-technické možnosti žalované plnit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

V Praze dne 10. října 2017

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

za správnost vyhotovení:
M.Hladíková